

[Kjærulff-Schmidt.]

der skal træffes, har så stor betydning, at det vil være rigtigt at lægge den ud til en folkeafstemning. Det nuværende folketing kan ikke hævde, at vi er valgt på grundlag af vor holdning til atomkraftspørgsmålet. Først ved gennemførelsen af en folkeafstemning som slutstenen på det oplysningsarbejde, der skal foregå, vil der være grundlag for den brede, folkelige beslutning — positiv eller negativ.

Om forslaget indhold mener fremskridtspartiet, at der i for høj grad er tale om en bemyndigelseslov, hvor temmelig vidtgående beføjelser placeres hos administrationen, først og fremmest hos atomenergikommissionen og miljøministeriet. Det er efter forslaget således, at alle sikkerhedsspørgsmål, valg af reaktortyper, de krav, der skal stilles til anlæg og drift af atomkraftværkerne, fjernes ira folketingets direkte indflydelse og i virkeligheden placeres hos atomenergikommissionen. Når man nu i det daglige lovgivningsarbejde ser, med hvilken omhu folketinget på mange områder lovgiver helt ned i detaljerne, ofte for langt ned i de mindste detaljer, så kan det undre, at dette ret betydningsfulde lovforslag opstiller så uendelig vide rammer, at man i virkeligheden overlader til administrationen at fastsætte de regler, der virkelig har betydning. Man har en vis fornemmelse af lovgivningsmagtens afmagt over for de tekniske problemer, så man indskrænker sig til at sige, at folketinget må træffe de principielle beslutninger, og så må administrationen i virkeligheden finde ud af resten. F.eks. bemyndiges undervisningsministeren i forslagets § 4 til at fastsætte generelle sikkerhedsregler. Det ville nok være naturligt, at det var et lovgivningsanliggende, og jeg vil da i alt fald foreslå undervisningsministeren, at de hidtil indhøstede erfaringer om sikkerhedsspørgsmål fra Risø og de overvejelser, man i atomenergikommissionen har gjort sig om generelle sikkerhedsregler, kan stilles til rådighed for det energipolitiske udvalg, så vi under udvalgsarbejdet kan se på, om ikke man med fordel kan indarbejde i hvert tilfælde de vigtigste af de generelle sikkerhedsregler i selve lovforslaget.

Bestemmelserne i forslagets § 10, stk. 2, er nok også alt for vidtgående. Det er bestemmelserne om miljøministerens adgang til i

meget vidt omfang at sætte lovgivning ud af kraft. Hvis det er regeringens opfattelse, at folketinget i hvert enkelt tilfælde skal tage stilling til placering af atomkraftværker, så må det vist være rigtigt, at folketinget samtidig tager stilling til, om der skal ske fravigelser i byplanloven, by- og landzone-loven, miljøbeskyttelsesloven og de andre love, der er omtalt i forslagets § 10. Jeg tror ikke, der kan være så store vanskeligheder ved at gennemføre en procedure, hvor det er folketinget, der selv tager stilling til, om visse dele af lovgivningen skal sættes ud af kraft, for de spørgsmål, der kan være tale om, f.eks. at ophæve naturfredning, vil jo være fuldt ud oplyst på det tidspunkt, hvor folketinget skal tage stilling til en placering af et kraftværk.

Jeg skal til slut rejse spørgsmålet om de straffebestemmelser, forslaget indeholder. Den strafferamme, der arbejdes med for overtrædelse af atomlovgivningen, er bøde, hæfte eller fængsel indtil 2 år. Det indebærer, at den, der uden tilladelse opfører et atomkraftværk eller måske fremstiller brintbomber hjemme i sin kælder, straffes på linje med den mand, der er gift med en bagerkone, der ikke kan finde ud af at lave momsregnskaberne rigtigt. Jeg synes, det er værd at overveje i udvalget, om ikke der er tale om så alvorlige forbrydelser, at straffebestemmelserne må ses i et noget andet lys.

Vi er fra fremskridtspartiets side villige til at gå i gang med det indgående arbejde, der nu må finde sted i det energipolitiske udvalg, så vi kan få gennemarbejdet og afsluttet behandlingen af dette lovforslag forholdsvis hurtigt.

Lone Dybkjær (RV):

Lovforslaget er jo blevet kaldt en procedurelov, og det kan derfor være vanskeligt at diskutere sådan nogle mere overordnede principper i forbindelse med det, hvis man skal overholde, at vi kun skal betragte de mere proceduremæssige ting. Jeg er glad for tilsagnet om, at det ikke vil blive gennemført i denne samling.

Jeg vil godt kommentere nogle enkeltparagraffer i lovforslaget, inden jeg til slut går over til nogle mere principielle bemærkninger i forbindelse med atomkraft. Loven er jo blevet udvidet i forhold til tidligere. Det er ikke helt klart for mig, hvad det egentlig